

Uddrag fra

"117 stemmer, fremmed og nært, om drømme og visioner",

Forlaget Epigraf 2012.

GRIBER EFTER BLANKE TING

Sidsel Barbara Katlev

Mine hænder griber efter blanke ting. En ny computer med et æble på. Sko med høje hæle. Mine hænder griber efter døde ting. Et mistet barn. En drøm skudt itu af for store lån. Lån fra fortiden, som kun indfries langsomt, som tidevandet æder klippen ved Den Vestirske Kyst. Mine hænder griber efter luftbobler. Drømme om det perfekte liv, ved siden af den perfekte partner. Drømme der slår revner som luftbobler.

Mine hænder griber om et æble. Jeg bider i drømmen: Det søde, saftige æble.

Mine fødder vandrer efter målet. Kortet er lagt, jeg følger en vej. Jeg er ikke alene. Bag mig er stærke kvinder og mænd, foran mig løber børn. De finder blanke sten i strandkanten. Deres hænder samler de våde sten op. Våde sten der tørrer i lommen, lommen som er tung af sten. Iblandt de mange sten findes de sten som vandet har udhulet. Mine hænder finder glaskrukker jeg fylder med vand. Børnehænder hælder sten i vandet. Blanke, blanke vand imod blanke sten.

Mine hænder griber en bilnøgle. Foden trykker på speederen. Vejen.

Hvor skal vi hen? spørger barnet. Barnet der sidder uroligt på sædet. Barnet der længes efter at gribe (blanke ting). Barnet. Jeg drømmer om barnet. Hun er blank som en strandsten. Der hvor hun er har hun det vådt: Det er godt. Jeg griber ikke ud efter barnet. Jeg griber bilnøglens blanke metal. Jeg tænder for bilradioen. Sætter foden på speederen.

De våde sten i vindueskarmen var dyre gaver som jeg endnu betaler af på.

Ingen ved hvor længe jeg skal betale af på de blanke sten. Mine hænder griber. Griber. Bliver grebet. Holdt fast af hænder som ikke er mine. Mine øjne er blanke. Det er smukt at se dig græde, siger han. Jeg ved ikke hvorfor det får mig til at tænke på blanke strandsten?

SidseL Barbara Katlev (1971) *fortæller*